

Kysy, niin Sinulle vastataan.

Ehdottomat vaatimukset.

I. Ehdoton rehellisyys.

1. Olenko joskus jotenkin pettänyt vanhempiani, aviopuolisoani, lapsiani tai jotakuta toista ihmistä?

2. Miten? Olenko valehdellut heille? Olenko antanut heille paremman käsityksen itsestäni kuin ansaitsen? Olenko teeskennellyt olemattomia tunteita? Olenko ehdottoman rehellisesti vastannut heidän kysymyksiinsä?

3. Onko puheeni aina ehdottomasti rehellistä? Käytänkö hätävalheita seuraelämässä? Kehunko tai imartelenko tehdäkseen itseni miellyttäväksi? Voiko luottaa sanaani? Pidänkö lupaukseni? Lupaanko sellaista, jota en ikinä aio täyttää? Voiko minuun luottaa? Ilmaisenko toisten ihmisten salaisuuksia? Olenko taipuvainen tunnustamaan sen heille, jos sellaista on tapahtunut? Levitänkö juoruja? Olenko lukenut toisten ihmisten kirjeitä tai päiväkirjoja? Olenko puhunut toisin heille itselleen ja toisin heidän selkänsä takana?

4. Olenko ehdottomasti rehellinen rahan ja omaisuuden käyttämisessä? Olenko ilmoittanut tuloni rehellisesti? Olenko matkustanut raitiovaunussa maksamatta? Olenko kuljettanut salaa kiellettyjä tavaroita ulkomailta? Olenko koskaan varastanut rahaa tai tavaroita vanhemmiltani, sisaruksiltani, ystäviltäni tai tuntemattomilta? Olenko jollakin tavalla pitänyt väärää kirjanpitoa tai tehnyt vääriä tilejä? Olenko väärentänyt tai kavaltaanut suuressa tai pienessä määrässä? Olenko taipuvainen hyvittämään sen vaikka joutuisikin oikeuteen vastaamaan siitä?

5. Olenko ollut ehdottomasti rehellinen koulu- ja opintoaikani? Olenko harjoittanut vilppiä tunneilla, koeksissa tai tutkinnoissa? Olenko aina ollut ehdottoman rehellinen työnantajiani kohtaan? Olenko ollut ehdottomasti rehellinen alaisiani kohtaan? Olenko taipuvainen tunnustamaan ja hyvittämään mahdolliset rikkomukset, Jumalan johtamana, kaikista seurauksista huoli-

limatta? Olenko antanut takaisin ne kirjat, jotka olen lainannut? Unohdanko suuret tai pienet velkani?

II. Ehdoton puhtaus.

1. Olenko selvillä siitä, että ehdottoman puhtauden vaatimus alkaa ajatuselämässä.

2. Onko ajatusmaailmani ehdottoman puhdas? Onko minulla ajatuksia, joita syvästi häpeän? Olenko taipuvainen tunnustamaan ne, jos niin on Jumalan tahto ja siten tunnustamaan toisille ihmisille, miltä näytän sisimmässäni. Olenko liian ylpeä tehdäkseni tämän, vai pelkäänkö että toinen minua halveksisi?

3. Olenko taipuvainen tunnustamaan totuuden siitä, mikä koskee ehdotonta puhtautta fysiillisessä elämässäni? Onko olemassa syntejä, joita luullakseni ei Jumala eivätkä ihmiset voi antaa anteeksi? Mitkä ne ovat?

4. Olenko itse taipuvainen antamaan anteeksi kaikki synnit ehdotonta puhtautta vastaan? Olenko taipuvainen tunnustamaan tappioni, vastaanottamaan Kristuksen anteeksiantamuksen ja auttamaan toisia kertomalla, kuinka Jumala on antanut minulle voiton tappion sijasta?

5. Haluanko saada ajatus-, mielikuvitus- ja tunne-elämäni perinpohjin puhdistetuksi ja alistaa fyysisen, järjellisen, tunne- ja henkielämäni Jumalan johdatukseen, ehdottoman puhtauden pohjalla?

6. Olenko selvillä siitä, että ehdoton puhtaus käsittää myöskin järjellisen ja henkisen elämän?

7. Onko minulle selviö, että itsetyytyväiset, ylpeät tai kateelliset ajatukset ovat epäpuhtaita ajatuksia, jotka myrkyttävät sielun ja henken? Olenko taipuvainen tunnustamaan ne?

8. Onko hengellinen elämä ehdottomasti puhdas, vai sallinko joskus tunnelmoimisen tai hekumoimisen päästä valtaan? Onko Jumalan pyhyys minulle todellisuus vai ainoastaan käsite? Onko kunnioitus ja palvonta oleellinen osa Jumala-suhteessani?

9. Olenko selvillä siitä, että ehdottomaan puhtauteen kuuluu myös elämän esteettinen puoli? Että ehdoton puhtaus ja ehdoton siisteys ovat siihen kuuluvia? Olenko taipuvainen alistamaan Jumalan johdatukseen terveydenhoitoa, vaatteita ja järjestyksenpitoa koskevat seikat?

Olenko selvillä siitä, että minun on noudatettava ehdotonta pidättyväisyyttä syömisessä ja juomisessa, jotta voisin säilyttää ruumiini terveenä ja työkelpoisena? Haluanko Jumalan antaa määrätä, kuinka usein, kuinka paljon ja mitä minä syön ja juon, jos asemani on sellainen, että voin vapaasti määrätä näissä asioissa?

10. Olenko taipuvainen, jos niin on Jumalan tahto, alentamaan elintasoni välttämättömään?

III. Ehdoton epäitsekkyyks.

1. Olenko miettinyt, mitä ehdoton epäitsekkyyks on? Olenko selvillä siitä, että se merkitsee kokonaan Jumalalle ja toisille ihmisille omistettua elämää?

2. Millä tavalla olen itsekäs? Mitkä ovat epäjumalani? Mikä merkitsee minulle enemmän kuin Jumala? Rakastanko omaa tahtoani enemmän kuin Jumalan tahtoa? Ovatko omat suunnitelmani ja toiveeni minulle kallisarvoisemmat kuin Hänen suunnitelmansa ja toiveensa minun suhteeni?

3. Rakastanko kutsumustani ja työtäni enemmän kuin Jumalaa? Olenko taipuvainen palvelemaan Häntä, Hänen määräämässään työssä, paikassa ja Hänen valitsemallaan tavalla?

4. Onko ylpeyteni taittuminen tapahtunut? Olenko taipuvainen nöyrytymään maailman silmissä? Ylpeilenkö lahjoistani, työni tuloksista, yhteiskunnallisesta asemastani tai jostakin muusta? Ylpeilenkö tekemästani hengellisestä työstä, vai annanko aina kunnian Jumalalle? Himoitsenko vielä persoonallista menestystä, tunnustusta ja kehumista? Pyrinkö "olemaan jotakin" tai "tulemaan joksikin", Jumalan tahtoa tottelematta ja Hänen suunnitelmaansa seuraamatta?

5. Onko hyvinvointini tai henkilökohtainen mukavuuteni muurina Jumalan ja minun välillä?

6. Rakastanko jotakuta ihmistä niin paljon tai sillä tavalla, että hän on epäjumalani? Onko ihmispelkoni suurempi kuin Jumalanpelkoni? Olenko ehdottomasti epäitsekäs käyttäessäni ja omistaessani rahaa ja omaisuutta? Hoidanko niitä Jumalan tahdon vai oman tahtoni mukaan? Ajattelenko enemmän itseäni kuin Jumalaa?

7. Mikä erottaa minut muista ihmisistä? Kadehdin-ko jotakuta, tunnenko vastenmielisyyttä tai katkeruutta jotakuta kohtaan tai pelkäänkö jotakuta? Onko ole-massa joku henkilö, jonka puolesta en millään tahtoisi uhrautua? Rakastanko kaikkia omaisiani? Olenko tai-puvainen täyttämään tehtäväni heitä kohtaan, millaisia persoonallisia uhrauksia tämä vaatisikin? Olenko toi-saalta valmis tottelemaan Jumalaa, vaikka tästä koituisi vaikeita uhreja myös perheelleni?

7. Huomaanko helposti virheitä toisissa ihmisissä ja arvostelenko rakkaudettomasti? Haluanko luopua hei-dän syntiensä tunnustamisesta ja sen sijaan ryhtyä tun-nustamaan omia syntejäni? Uskonko Jumalan voivan muuttaa jokaisen ihmisen, vai luulenko Hänen voi-mallaan olevan rajansa?

8. Olenko kylmäkiskoinen ihmisille? Vaadinko heiltä itse täyttämättä velvollisuuksiani heitä kohtaan? Olenko halukas olemaan yhteydessä jokaisen ihmisen kanssa, jonka Jumala tuo tielleni?

IV. Ehdoton rakkaus.

1. Olenko selvillä siitä, että Jumalan rakkaus hakee jokaista ihmistä, mustaa ja valkoista, juutalaista ja Kreik-kalaista, muhamettilaista ja hindulaista, miestä ja nais-ta, köyhää ja rikasta, katolista ja protestanttia? Onko minulla ennakkoluuloja rotu- ja kieli- kansallisuus- tai sukupuoli-kysymyksissä? Ymmärrätkö, että maailman ainoana toivona ovat ihmiset, jotka ovat valmiita kär-simään syyttömästi, niinkuin Kristus teki? Ymmärrätkö, että kaikilla ihmisillä on yhtä suuri arvo Jumalan edessä, ja, että tämä on ainoa pohja, jolle kristillinen työ perus-tuu? Että Kristus on kuollut kaikkien puolesta? Olenko valmis luopumaan kaikesta persoonallisesta vastenmie-lisyydestä ja antamaan Kristuksen rakkauden sellaise-naan tunkeutua lävitseni? Olenko taipuvainen antamaan Kristuksen muuttaa arvostelemiseni esirukoukseksi, ka-teellisuuteni yhteistyöksi, vastenmielisyyteni mieltymyk-seksi. Kylmäkiskoisuuteni eläväksi ja anteeksiantavak-si rakkaudeksi? Niin Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempänä, on varjeleva sydämemme ja aja-tuksemme Kristuksessa Jeesuksessa.

7. Mikä eroita maan maan...
ko jotakuu...
jotakuu...
massa...
uhutuu...
pöyry...
personallia...
saat...
vaikuttaa...
7. Huomaa...
avustaja...
dän...
nauttan...
muut...
malla...
8. Olen...
ise...
hah...
joka...
III. Ehdot...
11. Olen...
jokista...
kalasta...
tai...
min...
sukupu...
ainoa...
sitten...
ets...
ja...
tuo...
voin...
isydestä...
nän...
K...
te...
se...
ei...
v...
in...